

Despre circuitele in natura

Blacks

Astăzi cineva are program de stors...

Cum stoarce spirala vieții între naștere și moarte destinul omului,
m-am pregătit și eu să storc poezia, să văd ce mai curge din ea.

La un capat voi pune goana după iluzii și vanitatea omenească
să strângă tare capătul, cum strânge țăranul coada sapei.
La celalalt capăt voi fixa minciuna, atât de antrenată de cotidianul vieții.
Sunt sigur că minciuna va fi suficient de puternică,
Atât de puternică că își va face misiunea până la capăt...
Până la capătul funiei, vieții și al caracterului.

Minciuna și vanitatea-două crește atât de înalte pe scara nonvalorilor
în care eu îmi pun toate speranțele că vor strânge și vor răsuși până la ultima picătură poezia.
Startul acțiunii îl dă libertatea cuvântului "dorință".
Partea întunecată a dorinței.
În numele ei să înceapă rotirea spre moarte a poeziei!

Iată, apare o prima picătură:
Ce-iasta? "Rima"?
Domnilor, dar rima dă armonie...
Într-o societate dominată de atâta trepidație armonia nu-și are rostul.
Chiar dacă armonia dă senzația de mulțumire, eu nu-i simt nevoia.
Așa că, las' să cadă rima, să ude pământul poezilor care credeau în așa ceva.
În pământ cu ea!

Noi continuăm stoarcerea.
Apare o alta picătură: "Ritmul"
Cine mai ești și tu, mă'? Și de ce ai atâtea variante?
Nu vezi că lumea de astăzi se conduce numai după ritmul banului?
Alt ritm nici nu vreau să știu! Așa că.., în pământ cu tine!

Continuam strângerea până la apariția unei alte picături: "subiect".
Cum adică, "subiect" ?
Poezia de astăzi nu mai trebuie să aibă subiect!
Ce atâtea subiecte?
Vreți să mă pierd în infinitatea lor?
Eu am învățat că există doar un singur subiect.
Ar fi trebuit să învăț că predicatul se acordă cu acest subiect.
Prea multă învățătură... m-am cam plictisit!
Așa că, dacă uit de acest acord, să mă înțelegeți!
Deci, poezia nu trebuie să aibă subiect.
Ce? ("Poftim" îmi lipsește din vocabular)
E vorba de alt fel de "subiect"?

Cum adica e vorba de "temă"?
Eu știu doar de tema pentru acasă pe care mama mă tot pune să o fac.
Norocoasă temă, de cele mai multe ori nici nu o deranjam!
Politicos am mai fost!
Așa că, "subiect" sau "temă", nu-mi schimb hotărârea!
În pământ!

Mateloți ai decăderii umane, răsușiți parâma pe oceanul deziluziei!
Iată, apar mai multe picături: pic, pic,pic...!
Hiperbole, pic!
Metafore, pic!
Comparatii, pic!
Pic, Pic,...!
Ce-or mai fi și astea?
Cum adică "esența poeziei"?
Cum adică "prezintă lucrurile altfel"?
Lucrurile trebuie prezentate direct.
Cum adică "le îmbracă în altă formă"?
Totul trebuie să fie dezbrăcat. Așa se poartă
Trebuie să te dezbraci de tot.
Inclusiv de sentimente și de caracter.
Cum adică "să ungă sufletul"?
Eu n-am suflet!
Eu sunt un om simplu, n-am nevoie de nimic!
Nici de ele în viața mea!
Așa că..., în pământ!

Dar văd că tot mai curg picături. Sunt prea multe
Orice picătură la urma urmei e doar o picătură.
Nu mai pierd timpul meu prețios să tot număr picăturile!
Sunt prea ocupat!
Mă duc să scriu un vers.
Liber...
Liber de picătura care să-i dea greutate.

Cum? Picăturile căzute se duc până în străfundul pământului?
Cum ? Ele spală oasele adevăraților Poeți și le dau strălucire?
Doar nu sunt din apă vie ca să le dea viața înapoi!
Cum? Sunt mai mult decât atât?
Le dau "nemurire"?
Ce-i asta? Nu înțeleg termenul.
N-am folosit niciodată acest termen în poeziile mele.
Și la urma urmei, ei sunt jos, iar eu sunt sus.

Vreau să fiu mai sus!
Uite, mă sui pe această frânghie și mă tot plimb.
Am libertatea de a mă plimba între vanitate și minciună.
Pentru a crea am nevoie de o astfel de plimbare.

Atât este universul meu, atât este libertatea mea!

Cum adică calc pe poezie?

Saltimbancul își pune astfel de problemă la circ? Nu!

Viața nu este tot un circ? Eu de ce mi-aș face probleme?

Iata, sunt singur pe frânghie!

Murdăresc frânghia cu picioarele mele.

Nu contează, vor mai curge alte lacrimi.

Vor fi suficienți cei care vor plânge pentru frumusețea trecută a poeziei,

Lacrimile lor vor urma circuitul apei în natură.

Într-un final vor curăța frânghia.

Sper să nu alunec la acel moment!

Îmi place postura mea actuală!

O să țin cu dinții de ea!

O să mușc chiar din frânghie, dacă trebuie!

Numai să fiu acolo!

Sub lumina reflectoarelor...

Dar sunt?